

forvejen er udført af søsten, og hvor æstetiske og bevaringsværdige hensyn taler herfor. Der vil således ikke blive tilladt stenfiskeri til nyanlæg eller væsentlige udvidelser af eksisterende anlæg.

I nr. 4 er der hjemmel til at stille vilkår om, at indvinderen skal stille sikkerhed, eventuelt kollektivt, for overholdelse af vilkår om kontrolopmåling af indvindingsområdet, områdets tilstand efter endt indvinding og eventuel udførelse af efterbehandling. Stilles en sådan økonomisk sikkerhed, har råstofmyndigheden mulighed for at gennemføre kontrolopmålinger m.v. samt en eventuel fornøden efterbehandling for indvinderens regning. Indvindingstilladelser vil normalt blive givet, uden at der stilles vilkår om, at der skal gennemføres en egentlig efterbehandling af indvindingsområdet. Overholdes vilkårene – f.eks. om hvor dybt i havbunden, der må indvindes og om skrænthældninger efter indvinding – imidlertid ikke, kan der være behov for gennemførelse af en efterbehandling.

I den gældende råstoflovs § 22, stk. 3, nr. 3, er der kun hjemmel til at kræve, at der stilles fornøden sikkerhed for udførelse af efterbehandling. Den foreslåede bestemmelse er således udvidet i forhold hertil.

Muligheden for, at sikkerhed kan stilles kollektivt, kan blive aktuel, da det allerede nu må forventes, at flere ansøgere vil ønske at indvinde i samme område. Vilkår om, hvordan sikkerheden skal stilles, vil blive drøftet nærmere i hver enkelt situation med ansøgerne.

Der kan endelig efter nr. 5 stilles vilkår om overdragelse. Der vil ved udstedelse af hver enkelt tilladelse blive taget stilling til, om tilladelsen vil kunne forventes udstedt til andre firmaer, herunder til nye firmaer, der erhverver fartøjer, som har en godkendelse i henhold til lovforslagets § 19, og som hidtil har været anvendt til indvinding i det pågældende område.

De ovennævnte muligheder for at stille vilkår i indvindingstilladelserne skal betragtes som et »katalog« over hvilke vilkår, der med loven er hjemmel til at stille. Der vil fra sag til sag være varierende behov for fastsættelse af vilkår – afhængigt af det område, der indvindes i. Det vil således være helt usædvanligt, såfremt en indvindingstilladelse kom til at indeholde samtlige de vilkår, der er nævnt ovenfor.

I stk. 3 er indsat en bestemmelse svarende til den foreslåede bestemmelse i § 10, stk. 2, om indvindinger på land. I bestemmelsen tydeliggøres det, at miljø- og energiministeren kan fastsætte vilkår for tilladelser til råstofindvinding på havet ud over de i § 21, stk. 1, og 2, nævnte med henblik på at opfylde de hensyn, der er nævnt i lovens § 3.

Til § 22

Efter forslaget § 22 kan miljø- og energiministeren udlægge områder til råstofindvinding i en bekendtgørelse. Indvinding inden for sådanne områder kræver ligeledes indvindingstilladelse efter § 20, jf. dog den særlige overgangsordning fastsat i lovforslagets ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser i § 3, stk. 6.

I en bekendtgørelse efter § 22 vil området/områderne blive geografisk afgrænset. Der kan endvidere fastsættes regler for indvindingen i de udlagte områder. Hovedparten af de vilkår for indvindingen, som kan fastsættes i en tilladelse efter § 20, jf. § 21, vil alternativt kunne fastsættes i en bekendtgørelse. Der er ikke mulighed for klage over udlægning af indvindingsområder i en bekendtgørelse, men sådanne bekendtgørelser vil altid blive forhandlet med samtlige relevante parter før udstedelsen, herunder ministerier, amtsråd, interesseorganisationer m.v.

Muligheden for at udlægge indvindingsområder i en bekendtgørelse efter forslaget § 22 vil – i første omgang – blive anvendt til udlægning af indvindingsområder, hvor indvindingen som led i en overgangsordning kan fortsætte umiddelbart ved lovens ikrafttræden den 1. januar 1997, hvor også bekendtgørelsen om overgangsordningen vil træde i kraft.

Overgangsordningen for indvindingen af sand, grus og ral etableres dels af hensyn til de rettigheder, der er knyttet til ral- og sandsugerbranchens uopsagte tilladelser efter den nuværende råstoflovs § 19 (eller tilsvarende gyldige tilladelser efter tidligere lovgivning), dels for at sikre at indvindingen af råstoffer fra det danske havområde kan fortsætte uden afbrydelse. Råstofferne fra havområdet udgør en vigtig del af den danske råstofforsyning.

Indvindere med tilladelse efter den nuværende lovs § 19 (eller tilsvarende gyldig fartøjstilladelse) har efter overgangsordningen automatisk – og uden indhentning af særlig tilladelse – ret til fortsat at indvinde råstoffer i disse særligt udlagte indvindingsområder under overholdelse af de miljømæssige krav, der for de enkelte indvindingsområder fastlægges i overgangsbekendtgørelsen, jf. overgangsbestemmelsen i lovforslagets § 3, stk. 6. Områderne vil også efter ansøgning kunne stå til rådighed for indvindere, der i overgangsperioden f.eks. erhverver et fartøj med en eksisterende § 19-tilladelse, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 3, stk. 6.

Etableringen af overgangsordningen og rummeligheden heraf vil ske i lyset af, at indehavere af gældende § 19-tilladelser efter den gældende lovs § 24 har en 10-årig opsigelsesfrist. Der skal ligeledes læg-